

דברי הכפר

שטחים

מספר 945
ט' בכסלו תשמ"א
22.11.85

כפר הנשיא
עלוון פנמי

מה נשמע

יום ג' 19.11.85

* לאבישי שחזר אלינו משנת החופש - ברוך שובך אלינו הביתה, וגם לאופניים החדשים, עם 18 מהלכים.

* דניאלה רחמני סיימה קורס מש"קיות-תכנון כחניכה מצטיינת. כל הכבוד! שמענו שהיא נשאת כמדריכה לקורסים הבאים.

* אמיר גולן סיים קורס קצינים. גם לך כל הכבוד!!

* ביום ב' הקרוב ג'וני הירס מצטרפת לשורת החיילים/ות שלנו. אני רוצה לאחל לה ממני ומכל בית כפר הנשיא - הצלחה. ותחזיקי מעמד. גם זה יעבור... כעבור שנתיים.

* ליאור גל עזבה את הפעוטון, לצערם של הילדים וההורים. ליאור, תצליחי בכל דרכיך ותבואי מדי פעם לבקר.

* לפני זמן קצר מקס ה. יצא לשנת חופש. הוא מסר שבשנה האחרונה היה לו ממש כיף והוא רוצה להודות לכולם על שנתנו לו הרגשה כה ביתית. דרך-אגב, כבר קיבלנו גלויה והוא מבלה כייף-חיים.

* ברני נכנס לחשמליה, להחליף את הנרי ב"י, היוצא לשלושה שבועות. לשניכם בהצלחה!

* בחולה כבר נראית הצצה של 980 דונם חיטה ו-240 דונם אספסת, הודות להשקיה בקו-נוע. יש לציין שלא ירד הרבה גשם, ובכל זאת רואים משהו. משקים, שלא עובדים בקו-נוע, עדיין מתלבטים.

* שמתם לב שיש נהג חדש על ה"קרון" של הלול? חיים בסו נכנס במרץ לעבודה שם - הוא גם הוריד את השפם. תתחדש על שניהם.

* השבוע פקד אותנו חורף פתאומי ליום אחד, ושוב נהיה חם. מה יהיה...?

* למינה ס., אלה פינק, לגברת וינסר ולכל מי שלא הזכרתי - החלמה מהירה!!

* פלוא נכנס לשרברבות, יעני, לתקן לנו את הכיורים ושות'. פלוא, תיהנה מה-ג'וב החדש.

* אל תהיו מופתעים אם לתאי הדואר שלכם תקבלו פתק צהוב, עם ציור של תרנגולת, כן כן! גם אתם גוייסתם לאחד המשלוחים בשבועיים הקרובים. יהיו כשבועיים של משלוחים - כל ערב לפחות אחד. קו-קו-ריקו!!

* אילן המאירי קיבל השבוע מכשיר חדש - להלן פקש"ן (פקודות שיגרה לנודני-קים): אסור להרים טלפון למוסר, כדי לדבר עם אילו בקשר לסידור תחבורה. מי שיעשה כן, ייענש וייכנס לשלושה חודשי שטיפת-כלים (עם אהוד).

ראו הוזהרתם!

לכולנו שבת שלום ומבורך דינה ה.

ערכה: אנגה
הדפיסו: רות גלעדי, אנגה, נעמי פ.
עיטרה: יעלי פרנק
שיכפל: וילי

טוֹב!

ל י ו ם - נ י ש ו א י ן

26.11. רוֹתִי וברני מרכס

30.11. אסנת ודרור אגמון

ל י ו ם - ה ו ל ד ת

24.11. דורס ואלך

יפתח יהודה

25.11. מירית קוניגס

דביר בן-רשף

26.11. הילה יהודה

סמדר ויטהם

עודד אורן (נכד של ריינס)

27.11. מיכל עדר

ענבל עמר

משה בלר (נכד של טנא)

28.11. רמה שיין

אורלי בן-צבי (נכדה)

ל ה ו ל ד ת ה ב ת - ה נ כ ד ה

לליאורה ולרוני

לאוסי

ולכל בני המשפחה

ביוזמה פרטית (?) מתקיים טוטו במשקנו!

איפה? איך?

מול המזכירות תלויה רשימה צנועה של המהמרים על כמות

הגשם הצפויה לנו בעונה זו. בינתיים יש 38 אומדנים,

מתפרסים בין הפסימיסטים (ריאליסטים?) - 480 מ"מ (בקי א.).

לבין האופטימיסטים (אנשי חזון?) - 777 מ"מ (נחמן א.).

לי כמה שאלות: (1) מתי תיסגר הרשימה?

(2) מתי מגרילים את הפרסים?

(3) בכמה מליוני שקל מסתכם הפרס הראשון?

(4) מה יעשה החבר הזוכה אחרי זכייתו?

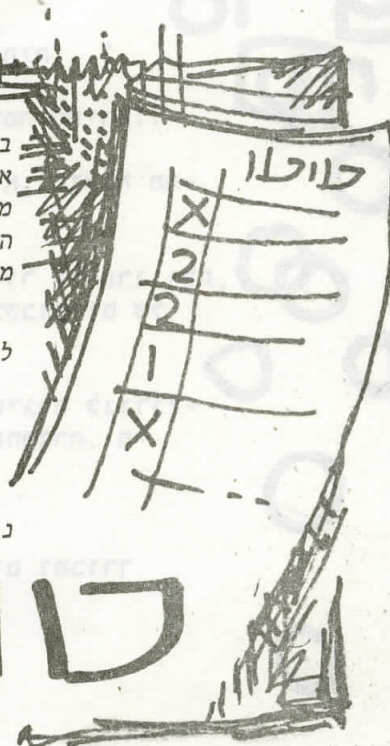
אנגה

נ.ב. עד שעת כתיבת שורות אלה ירדו 20 מ"מ.

טוֹב גַּמָּא

-3-

בן צבי

אן הער?

בתרבות

הערב, ליל שבת

לפתיחת השבוע המרכז יוקרן הסרט "הקרב על אלג'יר". קיימים סרטי קולנוע שחשיבותם מעבר לערכים הקולנועיים. "הקרב על אלג'יר" הוא אחד מהם. זהו סרט מהלך אימים באנלוגיות שבו, על תסיסה של עם מדוכא, שכמו גחלים לוחשות, בכל רגע עלולה להיהפך לאש גדולה והרסנית.

על אף שהסרט נעשה לפני 18 שנה, הוא עדיין רלוונטי ותקף, כאילו נעשה היום. בנוסף לכל אלה, זהו סרט שעשוי טוב ומי שירצה חוויה אותנטית לא יחמיץ אותו. כאמור, מי שייצא למחרת לגיחה ב"שטחים" - לא יחמיץ אף אב-לוגיה. סרט חובה.

במוצאי-שבת

"משחקי מלחמה" - WAR GAMES

הפעם סרט על נער מכור למשחקי-מחשב. בלי כוונה הוא מפעיל את מילת הצופן וחודר לתוך תוכנית איסטרטגית במחשב של הפנטגון. דייויד הצעיר משחק במחשב, בלי לדעת שהטילים שהמחשב מפעיל הם טילים אמיתיים. זה סרט שהוא מה שמכנים "מנה שלישית". קליל, עשוי היטב, ומחליק בקלילות למטה.

הבמאי ג'ון בדהם עשה עבודה טובה, והסרט מצליח למתוח גם כאלה שלא רואים במשחקי-מחשב את משאת-נפשם. זהו מדע בדיוני רק לפי ההגדרה, כי בעצם הדבר יכול לקרות כל רגע היום. בקיצור, סרט מבדר ביותר, מומלץ.

ו. (ולנטינו) סרטים

בואו נמזור

לדרך הייחודה

תוך כדי קריאת המאמרים שהופיעו בשבועות האחרונים בקשר לפעילות ועדת הסמים - שאלתי את עצמי - למה בעצם הנושא מעורר כל כך הרבה התרגשות? למה הוא גורם לזה שחברים מכל הצדדים (ואני כולל את עצמי) נוקטים בעמדות כה קיצוניות וקשיחות?

לפי דעתי הסיבה היא שהוויכוח ביננו אינו מתיחס רק לנושא של הסמים, ופעילותה של ועדת הסמים. הוא קשור לנושא הרבה יותר רחב שעומד לדיון כבר כמה שנים בכפר הנשיא. קשה לתת כותרת לוויכוח הזה. לפי הערכתי, זה ויכוח בין חברים שרוצים לשפר את החברה שלנו ע"י שמוש ב"יד חזקה" נגד חברים החורגים מהמקובל, לבין חברים שמאמינים שיש לקבל את כל החברים כפי שהם, וליצור אווירה שבה יש מקום להשקפות שונות - כתנאי, כמובן, שחברים מקבלים את החלטות הקבוצה.

הוויכוח הזה, שהופיע בפומבי רק בכמה מקרים בודדים, כולל בדיונים על קליטה, הולך ומחריף. לפי דעתי, כל זמן שלא נתמודד אתו באופן גלוי, יותר רבים הסכויים שהוויכוח יהפוך למשבר. עצם העובדה שיש חילוקי דעות חריפים על מהות החברה לא מוכרח להיות דבר שלילי ומסוכן. זה יכול להיות חיובי ובונה - בתנאי שנמשיך להתמודד אתה ע"י

אינני צריך להציג את עצמי - חברים יודעים איפה אני עומד בוויכוח הזה. אני מאמין בכל לבי שהדרך הנכונה של קבוצנו בשנות ה-80, היא ליצור חברה יותר פתוחה ולא יותר סגורה, חברה יותר סובלנית ולא יותר קשוחה. חברת כפר הנשיא תמיד היתה ידועה כחברה פתוחה וסובלנית, ולפי הערכתי בהשוואה לקבוצים אחרים היינו חברה טובה, ולא היה ממה להתבייש.

אני מציע בעניין זה, שנמשיך בדרכנו, ושלא נלך בכיוון של חפוש דרך להבטיח שכולם יתאימו את עצמם כדי להיות "בסדר". הדרך הזאת כבר הובילה לזה שהחליטו "להתלבש" על חברה שחורגת מהמקובל, והספור נגמר בדברים שליליים. מעל הכל הספור נגמר בלי התמודדות של ממש עם הבעיות הקשורות לאותה חברה, והיו בעיות שאפ-שר היה להתמודד איתן.

הוויכוח הזה הוא קשה ומורכב, אך הוא ויכוח אמיתי. דבר אחד בטוח בעיני, לא צריך לטפל בחילוקי דעות אלה אלא דרך שיחה, התמודדות רעיונית ובירור חברי - כל דרך אחרת לא יבנה - אלא יהרוס.

עכשיו בנוגע לוועדת הסמים. הוויכוח כאן הוא רק על הדרך. החלטנו באסיפה על דרך מסוימת, והגיע הזמן לבדוק מה ההשפעה של הדרך הזו. אינני יכול להתייחס להשפעה על שמוש או אי-שמוש בסמים, כי האנפורמציה חסויה, אך אני כן מסוגל להתייחס להשפעה על החברה.

לפי דעתי הדרך שבה פועלת ו.ה.סמים (היא לגמרי בסדר בהתאם לסמכויות שאנחנו נתנו לה באסיפה) מכניסה נורמות חדשות ומסוכנות לחיי החברה שלנו. חברי הוועדה הם הראשונים להודות שזה "לא נעים לעבוד בצורה כפי שעובדים - אך זו

"בואו נחזור לדרך הנכונה!" (המשך)

הדרך היחידה להוציא את הנגע". זה לא נעים - כי זה מנוגד לדברים בסיסיים שעליהם מושתתת החברה הקבוצית - אימון, יחסים תקינים ודמוקרטיה. אני מקבל שחברים המעשנים סמים הם הראשונים להפר את האימון, ולקלקל יחסים תקינים ע"י שקרים והראשונים לשים ללעג את הדמוקרטיה ע"י כך שמצפצפים על החלטת האסיפה. אך זאת לא סיבה לתת לעצמנו לקלקל את הארגון החברתי שלנו. לא יכולה להיות כל הצדקה לטפל בבעיה חברתית כלשהי בקבוצה בדרכים לא-קבוציות.

לגבי בעית הסמים עומדות בפני החברה, לפי דעתי, שלוש אפשרויות:

(1) להמשיך בדרך הנוכחית.

(2) להסתפק בוועדה שמטפלת בבעיה כמו כל ועדה.

(3) למסור למשטרה את הטפול בנושא, היות ושמוש בסמים הוא פלילי.

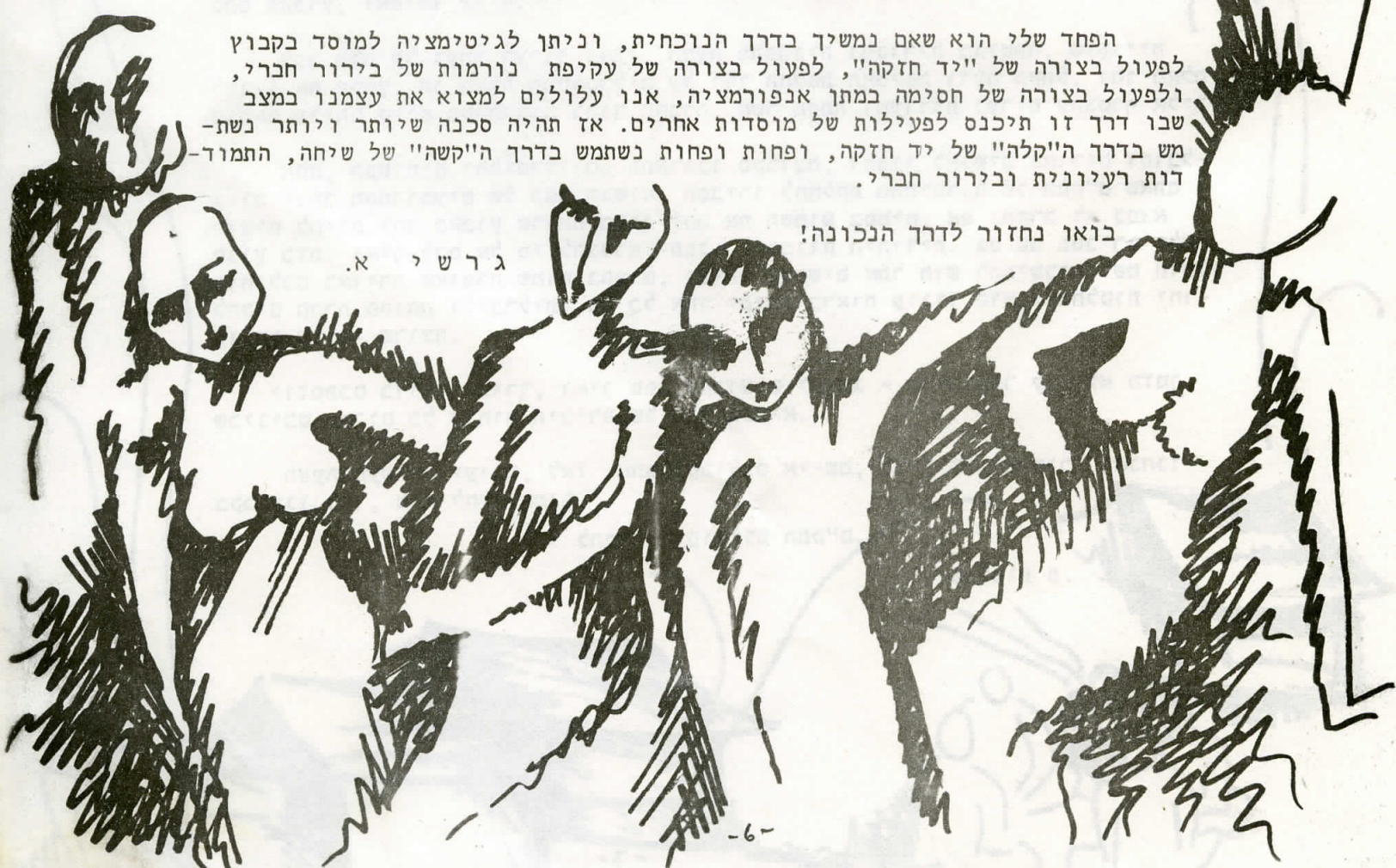
לפי דעתי הדרך הראשונה הוכיחה את עצמה כדרך מזיקה לחיים החברתיים. זהו מחיר שאינני מוכן לשלם. הדרך השנייה - זו כמובן ההצעה שלי - לא נגיע בה לתוצאות מהירות ומוחלטות, וזה מחיר שאני מוכן לשלם. אגב, האם הדרך הראשונה מגיע לתוצאות מהירות ומוחלטות?

הדרך השלישית היא דרך קשה, שתכאב הרבה, אך אם כל הדברים השליליים שבה היא לפחות לא תפגע במערכת הארגונית-חברתית של הקבוצה.

הפחד שלי הוא שאם נמשיך בדרך הנוכחית, וניתן לגיטימציה למוסד בקבוצה לפעול בצורה של "יד חזקה", לפעול בצורה של עקיפת נורמות של בירור חברי, ולפעול בצורה של חסימה במתן אנפורמציה, אנו עלולים למצוא את עצמנו במצב שבו דרך זו תיכנס לפעילות של מוסדות אחרים. אז תהיה סכנה שיותר ויותר נשתמש בדרך ה"קלה" של יד חזקה, ופחות ופחות נשתמש בדרך ה"קשה" של שיחה, התמודדות רעיונית ובירור חברי.

בואו נחזור לדרך הנכונה!

גר ש י א.

וְסִינָה יְהִי כֹהֵן בַּכּוֹפֵר הַנִּשְׁמֵי

אני לא מבינה מה כל כך מסוכן בפרשה הזאת. הרי לפני כמה שנים, לאחר שורה ארוכה של שיחות, דיונים ואספות, אשרנו מחדש שאין מקום לשמוש בסמים בכפר הנשיא, משתי סיבות:

(א) זה נגד חוק המדינה.

(ב) זה לא הולם את אורח חיינו הקבוצי.

החלטה זו התקבלה על ידי רוב דמוקרטי גדול, וחלה על כל האוכלוסיה, לרבות החברים. לפי רוח האסיפה, הופעל מורטוריום על פרשות העבר, והיה מובן מאליו שלא נשלים עם פרשות חדשות.

במשך 37 שנה עזבו חברים לא מעטים את הקבוץ, כי לא הסכימו עם החלטות האסיפה בעניינים עקרוניים כגון עבודה, רכוש פרטי, נסיעות לחו"ל, דת, לינה משפחתית, סמים. ברוב המקרים הם בחרו באורח חיים שונה משלנו (וברור שחיי קבוץ אינם מתאימים או נוחים לכל אחד ואחד), ולא נשמרה טינה בינם לבין חברי המשק שהמשיכו לחיות כאן.

כך, שאם ישנם חברים המרגישים שחופש שמוש בסמים הוא עקרון (פרטי) על-יון, ושהחלטת האסיפה רובצת עליהם, ומביאה למפח נפש, ולהרגשות לא נוחות, אני אבין את החלטתם לחפש בית אחר, ואפילו אכבד אותה.

אבל, היות ויש כאלה שעדיין נמצאים בקרבנו, אני מסיקה את המסקנה שטוב להם בקבוץ, ואפילו עדיף.

לכן עלה על דעתי רעיון נועז, הצעה מהפכנית ומקורית בגישה, שעשויה להפיג את הלחץ, הן מאלה המתוסכלים על ידי החלטת האסיפה ודעת הקהל, והן מאלה שנמאס עליהם קיום תת-תרבות בתוך החברה, אשר מפתה ומעודדת נערים להצטרף אליה.

אתם, הפתוחים והליברליים, תתארגנו כקבוצה, ותפנו לאנשים נאורים וסובל-ניים יותר מהמרובעים של כפר הנשיא, תסבירו למחלקת ההתישבות של התק"ם שאתם רוצים לחיות יחד בקבוץ שרואה בעין יפה את השמוש בסמים. אם במקרה לא נמצא קבוץ כזה, ואין לכם אל מי להצטרף, תפנו לסוכנות היהודית. גם שם תסבירו שלא נוח לכם באוירה שאוסרת שמוש בסמים, ושאתם מחפשים אתר חדש להתישבות, שם תוכלו להקים חברה פתוחה וליברלית, בה כל אחד יתנהג כראות עיניו הוא, והחלטות יחו-לו רק על מי שרוצה.

יוזמתכם בודאי תבורך, ואין ספק שקבוצתכם ישגשג - כי הוסבר לנו לא מזמן שביניכם נמנים כל כוחות היצירה של כפר הנשיא.

הצעה מעשית ויעילה, לא? אתם בקבוצתם אי-שם, בלי לחץ וטרטור, ואנחנו בקבוצנו כאן, בלי לחץ וסמים.

להתראות בוועידת התק"ם.

שולמית פ.

האזנה לסיפור - להתאזן

בשבועיים האחרונות ראינו מאמרים בדברי הכפר, בתגובה לקריאה נרגשת של רג'י. כמובן שזכותו של כל בן-אדם להגיב על כל דבר שמוצא חן - או לא, ואין אני בא לערער על כך.

הדבר שמדאיג אותי הוא הגישה של מגיבים לאדם שחושף את כאבו בציבור. אין כאן נסיון להתמודד בבעיה או לפחות להבין אותה, אלא נימה של לעג ונסיון להציג את בעיית כותב המאמר כמגוחכת שלא דורשת התייחסות רצינית. הגישה הזאת, לדעתי, רק מחריפה את ההקצנה הקיימת בין שתי קבוצות אנשים, ומוסיפה דלק ללהבות.

הצלחנו בכישרון רב להפוך את המטרד של "נגע הסמים" למכשול 'שקשה לעבור אותו בלי לפלג את החברה כולה, ואמונתי היא שקיצוניותו של המחנה האחד היא ביחס ישיר למידת הביטחון שלהם, שבעיה זאת איננה נוגעת להם אישית, או ליקרים להם.

נדמה לי שביטחון זה הוא מופרז. אני מודה שאני בעצמי אחד שנאלץ לחשוב מחדש, אחרי שהבנתי סוף סוף שאפילו בלי להיות מעורב אישית, אינני יכול להתעלם מתוצאות הטיפול שבחרנו לתת.

אני שוב פונה לכולם לגלות יותר הבנה לזולת ולא לזלזל בבעיותיו. איננו מבין, למה בעיה זאת של 'סמים' רכשה אצלנו כל כך הרבה מטען רגשי. אני יכול לחשוב על הרבה בעיות יותר נוגעות לבסיס החיים הקיבוציים, שאין אנו אפילו מנסים לטפל בהן.

אגב אני מאמין שחברה טובה היא כן חברה שטוב לחיות בה.

ד ב ק ו ל ט

גב' ב ל ו נ ד, שתרמה לנו את ששת
חדרי האורחים, נפטרה השבוע.
שלחנו מברק תנחומים לכתה בלונדון.

כח תב כלורחקים

מדרום-אפריקה הגיע מכתב אדור ומפורט על חייה של משפחת גרינברג שם. הרי לפניכם תרגום הדברים. - א.ס.

לדברי הכפר!

היה צורך בפסק זמן מסויים לפני כתיבת מכתב זה... צריך היה להסתגל. להת-
ישב וללמוד שפה ומנהגים של הארץ החדשה. תודה בעד סבלנותכם, וקבלו את התנצ-
לותנו. לאנשים כה רבים אנחנו חייבים כה הרבה, ולא נרצה שדבר זה יישכח. לכל
אלה השואלים לשלומנו ולא מקבלים מכתבים אנחנו רוצים לספר בצורה זו על מה
שעובר עלינו...

שלומנו טוב ותקוותנו שגם שלומכם כך... עם כל ההתפתחויות במשק, מה עוד
אפשר לבקש, ונאחל לכם התפתחות נוספת.

ג'רמי, צביה ואני התרגלנו לחיים בחווה גדולה מאורגנת היטב ומתקדמת (על
כל פנים לפי קנה-מידה של דרום-אפריקה). בעל החווה הוא מולטי-מליונר מיוחד
במינו - בדימוס. המשותף בינו לבין ג'רמי הוא בגישתם הישירה, ההגיונית לחיים,
עם נכונות לניסויים, שמוצאת פורקן בחווה. ג'רמי והוא בילו מספר שעות טובות
בצוותא, וזה נותן לנו הרגשה טובה לגבי התקדמותו המקצועית של ג'רמי, בעולם
שבו דבר כזה מאוד קובע.

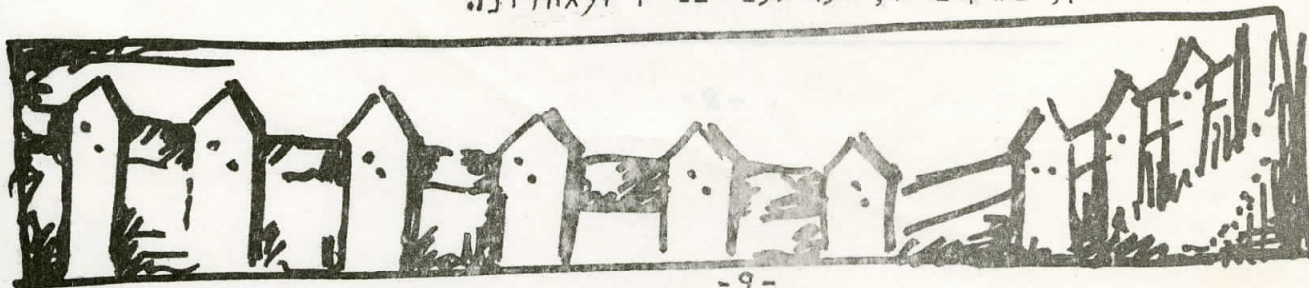
החווה משתרעת על 30,000 דונם, ויש בה רפת עם 300 פרות חולבות, מטעי זיתים,
שקדים ותותי-יער, כרם, תירס (מקור הפרנסה העיקרי כעת); תפוחי-אדמה, חיטה, שעו-
עית, שתי משתלות - אחת כללית ואחת לעצי-שרך (?) - fern-trees - עדר בקר לבשר
(800 ראש) אורוות הרבעה* גם עדר מסחרי להרבעה של כבשים (מרינו גרמני). כל
המערכת הזאת מנוהלת בידי תישעה מנהלים. מנהל כללי, מנהל-חשבונות, מנהל ליחסי-
עבודה, מנהל מחשבים, שלוש מזכירות, שני מכונאים, חשמלאי, שרברב, מנהל בניין
ו-450 פועלים. שלושה מפלי-מים מספקים מי-השקיה לרוב שטחי המרעה ולמטעים.

לג'רמי, בתור מנהל הצאן, יש האחריות המקצועית על הפיכת הענף מעדר-בשר
מגזע דרום-אפריקני לעדר מרינו גרמני להרבעה. זו אחריותו העיקרית. אבל חלקית
הוא גם סגן-מנהל בענף סוסי ההרבעה (שטח חדש ומלהיב). הוא כבר רכש לעצמו שם
של ידען ויצר קשרים עם מיטב מגדלי האיילים כאן. במכירה פומבית בבלומפונטיין
הוא הצליח לרכוש בשביל החווה את האייל הטוב ביותר, וזה עשה לו כאן פרסומת
והאדיר את שם החווה. "השיטה" פועלת היטב, כמובן הודות להכשרתו המצוינת בכפר
הנשיא.

בהתחלה דאגנו, איך ייצור ג'רמי קשר עם אנשי הזולו, שאיתם הוא עובד,
אבל זה ממש מדהים לשמוע אותו מדבר איתם בתערובת של אנגלית-עברית, והם עונים
לו בזולו-אפריקאנס. העבודה נעשית בליווי הרבה בדיחות וצחוק והם מופתעים מה-
שיטות החדשות, כגון החדרת "ספוגי-מקלחת" לחלק האחורי של הכיבשה. תדמיתו של
האחראי הזולו עלתה פלאים מאז שיש לו האייל "הגדול ביותר בדרום-אפריקה בחוותו".
בכלל, יחסם הישיר והאמיתי של הזולואים לחיים עוזר מאוד בקשירת-יחסים טובים
בינינו - חבל שהעיתונות הזרה לא רואה את הצד הזה, אחרי שמבקרים במוקדי ההתפר-
עויות בסוויטו! - - - -

(המשך בשבוע הבא)

(* לסוסי מירוס, פארק-צייד, יער לעצי בניין ולאחרונה

בינינו אקט צחינו...

שטחים והדמיה

מאז מלחמת ששת-הימים מהווים אותם שטחים שנכבשו ע"י צה"ל - הגדה המערבית/יהודה שנמרון ורצועת עזה/שטחים כבושים/שטחים משוחררים - כל אחד ותפיסתו - נקודת מחלוקת ונושא מפלג בקרב העם היהודי בכלל, ואזרחי ישראל היהודים בפרט. "צדיק באמונתו יחיה" - ומה לעשות, כשעם ישראל הוא עם של צדיקים גמורים מכל הסוגים: גוש אמונים מול שלום עכשיו, ניצים ויונים, רפ"י נגד התחיה, ואין לשכוח את מי שחש את בדידותו של הרץ למרחקים ארוכים - הרב פרץ מש"ס.

הסכם השלום, שנחתם עם המצרים, הביא להחזרת כל חצי האי סיני, ואין ספק שלגבי אותם אלפי ישראלים שחיו בחבל ימית ובדרום סיני היה הפינוי חוויה טראומטית, שתלווה אותם במשך כל ימי חייהם. ומעניין שגם המצדיקים את הוויתור מרחיק הלכת הזה אומרים: "ואם השלום עם מצריים יחזיק מעמד, אזי יהיה הוויתור כדאי". ה"אם" הזה מרחף עלינו כאיום.

יש נטיה לזקוף על חשבון אותם האזורים שנפלו בידי צה"ל את כל ההקצנה והגזענות, שניכרות במדינת ישראל כיום. אלה שטוענים כך עושים עוול, בהשכיחם תהליכים חברתיים וחינוכיים שקיימים בעם זה מאז ימי העליות הגדולות, שבאו בין השנים 1949-1951. שינאת ערבים עלתה עם הרבה עולים שבאו מארצות ערב, על אף כל הסיפורים הנוסטלגיים, שמדברים על "כמה טוב היה שם, כשחינו יחד בשל-וה". הכמיהה למשטר טוטליטרי, אם של אדם חזק, אם של משטר-הלכה, נארזה במז-ודות של רבים מעולי יהדות ברית-המועצות, ולהבדיל - עולים חובשי כיפה מארצות-הברית. אבל אין ספק שחל כירסום בערכים של עם ישראל העובד, שמעדיף שהעבודות המלוכלכות תיעשנה על-ידי ערבים ורואה בבורסה וב"לוטו" וב"טוטו" תעסוקה מתאימה לבני החלוצים ונכדיהם.

ומה לכל הסיפור הזה ומשחק-ההדמיה ("סימולציה" - למי שאוהבים מילים לועזיות)? משחק-ההדמיה מנוצל לא פעם ע"י מוסדות, ממשלות, בעלי עסקים שונים, כדי לנסות ולחזות את מה שיעשה אויב או יריב או מתחרה או גורם עויין בנסי-בות שונות. ככל שהמשתתפים במשחק הם בעלי ידע ברקע, בתנאים, בפסיכולוגיה של הצד שמנגד - אזי אפשר לקוות שהתחזיות והמסקנות יהיו אמינים יותר. למרבה הצער, בהרבה מקרים יש יותר מדי גורמים, יותר מדי אי-ודאות, יותר מדי טעויות-אנוש, שאי-אפשר לחזותם מראש, ולכן המסקנות אינן מתאמתות במציאות.

נמי שילך להשתתף במשחק-ההדמיה המזומן לנו, מה הוא יודע על מניעיו של אש"ף; היריבויות שבין מנהיגי קבוצות הטרור הערבי השונות, ההשפעה המעמיקה והולכת של הפונדאליזם המוסלמי (ה"חומייניזם"); התלות של חוסיין במדינות הנפט מחד והפחד מסוריה מאידך. מה הוא יודע על המתרחש בתוך מצריים, שטרם מצאה פיתרון לבעיות-הפנים שלה; הנכונות או אי-נכונות של העולם המוסלמי להש-לים עם קיום של נטע זר בתוכו...? וכנגד כל זה מי באמת יודע מה יעשו השוליים המטורפים שלנו: הכהנאיזם, תומכי המחתרת היהודית, המסיתים למרד למען השלום; השר בעל הכרס והרקע הצבאי המפואר ("עם אחד ושר אחד" - המילים שטוביה צפיר שר היו גאוניות!)?...

איני בא בטענות ליוזמי שבוע תרבותי מרקז, כי בעיני כל יוזמה שמביאה מחשבה וקצת העמקה מעבר לערבי קברטים ושעשועים, שהיו מנת-חלקנו בעבר, היא משובחת. מה שמפריע לי היא נטייתנו לרדידות. אנחנו לא לומדים - זה קשה מדי - אבל אנחנו מוכנים להתווכח ולשוחח. ומה שווים ויכוח ושיחה שאין בהם יידע? אנחנו דנים את היהדות לכף חובה, מבלי לדעת מהי יהדות. אנחנו משתמשים במילים

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

"פאשיזם", "קומוניזם", "דימוקרטיה" ודומיהן, מכלי ללמוד מניין צמחו ומהן התורות שליוו את צמיחתן.

מן המפורסמות היא, שאין אדם משכנע את זולתו בענייני אמונה או השקפת עולם פוליטית. אני מכיר כמה וכמה אנשי "גוש אמנוים" מקרוב, יש ביניהם כאלה שהם מאוד סימפטיים, ויש כאלה שמסלידים, ובלי ספק יש במעשה ההתיישבות שלהם חלוציות נואשת. קשה לי להאמין שביקור/גיחה ליהודה ושומרון יביא להבנה או לשכנוע או לשינוי בעמדות הקיימות. העימותים של אלה מול אלה בטלביזיה מביאים למשפט הסיכום של המנחה: "חבל שזמננו תם ולא הצלחנו לסיים את הוויכוח. אתם בוודאי תמשיכו להחזיק בעמדותיכם". בעיית חוסר היידע והנכונות ללמוד גם היא מחכה לפיתרון.

ס פ ו ר ט (מוקדש למיקי מ. שביקש לעדכנו על המתרחש)

בשעה שמדינת ישראל עודנה נסערת מן המהלומות, האכזבות והבושות, שירדו עליה בכל הקשור לכדורגל הבין-לאומי, כל התייחסות למה שקורה אצלנו - פינת-חמד בגליל - אולי ייחשב כהתעסקות בטפל. אבל שחקני הנבחרת גדלו תחילה בקבוצות כמו שלנו, ועל כן יש לחפש את שורש הרע במיגרשים הרבים הפזורים בארץ.

אבל כדי לא לשגע את מיקי ואחרים שצמאים לדעת מה עשתה קבוצת הראגבי בזמן האחרון, נאמר בקיצור: הפסידה פעמיים - פעם בבית לתל-אביב א' בשיעור 4:3, ופעם בחוץ נגד רעננה 36:3, בצורה שכל השחקנים ירצו לשכוח במהרה. ועוד נשוב לנתח את סיבת ההפסדים.

בספורט של ימינו מושקע הון-עתק. שחקני כדורגל וכדורסל מקצוענים מקבלים משכורת מנופחת; שחקני טניס מן השורה הראשונה נהפכים למליונרים בתמורה למ-מוצע לא יותר גדול מ-36 שעות על המיגרש, חמש או שש פעמים בשנה; ואתלטים "חובבים" מקבלים תמורה כספית סמויה. התוצאה ניכרת בהתנהגות של אלה המופיעים במיגרשים - גם במיגרש עצמו וגם ביציעים.

הקהל דורש ממלכיו ונסיכיו שינצחו, ולא חשוב איך. האספסוף דורש קירקסים, והוא מקבל: מחוות "מזרחיות", השפלת שחקנים מן הקבוצה היריבה; פגיעות מכוונות להוציא שחקן מן המגרש; הצגות של כעס ובוז לשופטים, שאינן הולמות ילד בגן-הילדים; ובזמן האחרון גם גזענות (לא חד-סטרית, כי זכורה גם לנו האימה שה-טילו קבוצות מכפרים ערביים במשחקי-חוץ). והקהל נותן את תרומתו: רימוני-עשן, עקירת ספסלים, זריקת בקבוקים ומטבעות, התפרצות למיגרש וקרב אלים עם אוהדי הקבוצה השניה. וכל זה אינו מתחיל באיציטדיונים הלאומיים. אם כבית-הספר, אם בקבוצה של ליגה נמוכה, אם בתחרות כלשהי, לא מחנכים את השחקנים להתנהגות ספורטיבית והוגנת וכבוד ליריב, מוטב לעזוב את הספורט.

ולבסוף לראגבי: הפסדנו, מפני שאין כושר גופני; אין די מוטיבציה, ואין מספיק דמיון בהתקפה ("ליין" אשם, בעיקר). וראו איזו תופעה מעניינת: כל זמן שקבוצת יזרעאל מורכבת כמעט כולה מבנים צעירים, שרובם עודם משרתים בצה"ל, ושהם משחקים בכל משחק - בבית ובחוץ - כי הם אוהבי ספורט זה - אצלנו חיילנו חוזרים כדי לנוח, לטפל בכביסה ולהתמסר לחברה. מי שמגיע לגיל עשרים-ותשע - שלושים, פורש כי הוא "זקן מדי". בכל הארצות שבהן ספורט, בכל ענפיו, הוא מפותח ומטופח, ממשיכים לשחק גם כשיש אישה וילדים, וגם כאשר מגיעים לגיל ארבעים. משהו חסר אצלנו, וזה לא כישרון. יש לתלות את הקולר בחינוך לקוי ואין להתנחם בזה שזה קורה בארצות מפותחות מאיתנו.

ובאשר לחינוך: קרא בטור זה בשבוע הבא.

א ר י ק

שבוע מרכז - השטחים

תכנית סופית

יום ו' - סיט - "הקרה לא אס'ר" בשלה 21⁰⁰
 שבת - סיט - שומרון - יציאה בשלה 7⁰⁰
 יום א' - היצאה - מוחמד נאסר, בשלה 21⁰⁰
 יום ב' - מרתון היצאות בשלה 10⁰⁰ - 14⁰⁰
 היצאה - יסאס כרמון, בשלה 21⁰⁰
 יום ג' - מרתון היצאות בשלה 10⁰⁰ - 14⁰⁰
 סיט - "סראס 83" בשלה 21⁰⁰
 יום ד' - מרתון היצאות בשלה 10⁰⁰ - 14⁰⁰
 עימות אימדי רון יסאס בן נון, בשלה 21⁰⁰
 יום ה' - חוגי בית בשלה 21⁰⁰
 יום ו' - משחק סימועניה בשלה 2045

בצל ההדדיות

והרמה נוכחות!

עדיין דמאנערטות

נ'ן שא מ'ר כ'ן "ה ש ט ח י מ"

"ידיעת העובדות על המציאות היא הסכנה הגדולה ביותר לקיומו של משטר טוטליטרי. גדולה אפילו מן הדחף הפנימי של האדם לחירות". (חנה ארנדט, מתוך "מקורות הטוטליטריות").

אחד הדברים המבדילים בין משטר חופשי לטוטליטרי הוא חופש הידיעה. קל ביו-תר להצביע על מדינה זו או אחרת ולבקר את הצורה, בה נוהגים בה בזכויות האזרח. בבריה"מ, למשל, אין לנו כל בעיה להכריע שאין מכבדים שם את זכויות האזרח, או אם תרצו - את זכויות האדם. התופעה ידועה, קל להיות אובייקטיבי, כאשר נשוא הביקורת הוא רחוק. אך כאשר הנך מבקר את עצמך או כאשר אנו באים להתבונן בנעשה בשטחים המוחזקים, אין התשובה ברורה כל עיקר ואת העירפול הזה יש לבדוק.

אנחנו נמצא מספר פרמטרים, שעליהם נבחון את המציאות. הראשון בהם יהיה - "שוויון בפני החוק ושלטון החוק": אין זה סוד, שמרבית תושבי השטחים חסרי זכויות אזרח אלמנטריות. הגדרת השטחים הפורמלית היא "שטח כבוש"; וזוהי הגדרתו זה 17 שנה. כתבתי "מרבית", משום שלא כולם הם חסרי זכויות. חלקם הקטן הם בעלי אזרחות ישראלית ונהנים מזכות הצבעה, זכות הגנה מפני סרוד וזכויות משפטיות, המעוגנות בחוקי הכנסת.

הדבר יצר עיוות גלוי של "שוויון לפני החוק". המתנחלים נשפטים בבתי-דין בישראל, משום שאין בתי המשפט המקומיים רשאים לשפוט אזרחים-ישראלים שעברו עבירה נגד תושב מקומי ערבי. לעומת זה, ערבי הפוגע ביהודי יישפט בבית-דין צבאי. ב-27 ביולי 1980 שלחה קבוצה של משפטים בכירים, ביניהם אישים מפורסמים בעולם המשפט הישראלי, כפרופסורים אהרון יורן, קלוד קליין, עמוס שפירא ואחרים, מכתב ליועץ המשפטי, ובו גוללו מקרים מפורטים של פעולות מתנחלים: "תיקים שעניי-נם פעולות בלתי-חוקיות של מתנחלים נסגרו לא פעם בשלבי חקירה ראשוניים. הסיבה: שתדלנות מקומית של מתנחלים אצל נציגי המשטרה והממשל הצבאי, או באמצעים פולי-טיים בכנסת ובעזרת שרי ממשלה...". כל אלה הם אישומים קשים, יש בהם כדי להטיל צל מאיים על שאיפת רוב תושבי הארץ הזו לחיות במדינת חוק, הנקיה מרחמים על עבר-ינות פוליטית.

בתגובה למכתב הוקמה ועדת קארפ והתוצאות ידועות. בחודש אפריל '83 התפטרה הגב' יהודית קארפ מראשות הוועדה, כמחאה על הסחבת שנוקטת צמרת משרד המשפטים למימצאי הוועדה והצעותיה.

אי-שוויון בפני החוק הוא דבר מידבק. אם לא מתקנים אותו, יש לו נטיה לפעפע לאזורים, בהם החוק עדיין קיים והעובדות נוצצות באורות אדומים בכל גבולות הקו הירוק. מהדברים החשובים ביותר בעידננו הם: קריאה והתעדכנות על-ידי שמיעה וצפיה. לכן הקריטריון הבא יהיה - "חופש הביטוי, קבלת מידע ומסירתו".

גם כאן נראה שבניגוד לשטח מדינת ישראל, הקיים בגבולות הקו הירוק, הרי שבשטח הכבוש זה 17 שנה אין חופש ביטוי, כפי שהוא מעוגן באמנה לזכויות האדם: "כל אדם זכאי לחירות הדעת והביטוי, לרבות החירות להחזיק בדיעות ללא כל הפרעה ולבקש ידיעות ודיעות ולקבלן ולמסרן בכל הדרכים ללא סייגי גבולות". מובן שה-דבר היפה הזה משולל כל אחיזה במציאות בשטחים הכבושים, והוא יפה אך ורק לקבוצה האוהזת באזרחות ישראלית. כל השאר נקיים לגמרי מהדברים הנאים הללו.

אין טעם לעבור עכשיו על כל חוקי הממשל הצבאי בנוגע לפרסום ידיעות המתפרס-מות בארץ בכל כלי התקשורת. לצורך העניין נביא רשימה מקוצרת (כי הרשימה ארוכה ביותר) של ספרים שנאסרו לקריאה בצו שהוצא באוקטובר '82 "האיסלם וזכויות האדם", "מלחמתנו עם ישראל", "תבוסת הקומוניזם בעולם האיסלאמי", "הקומוניזם, הקמתו

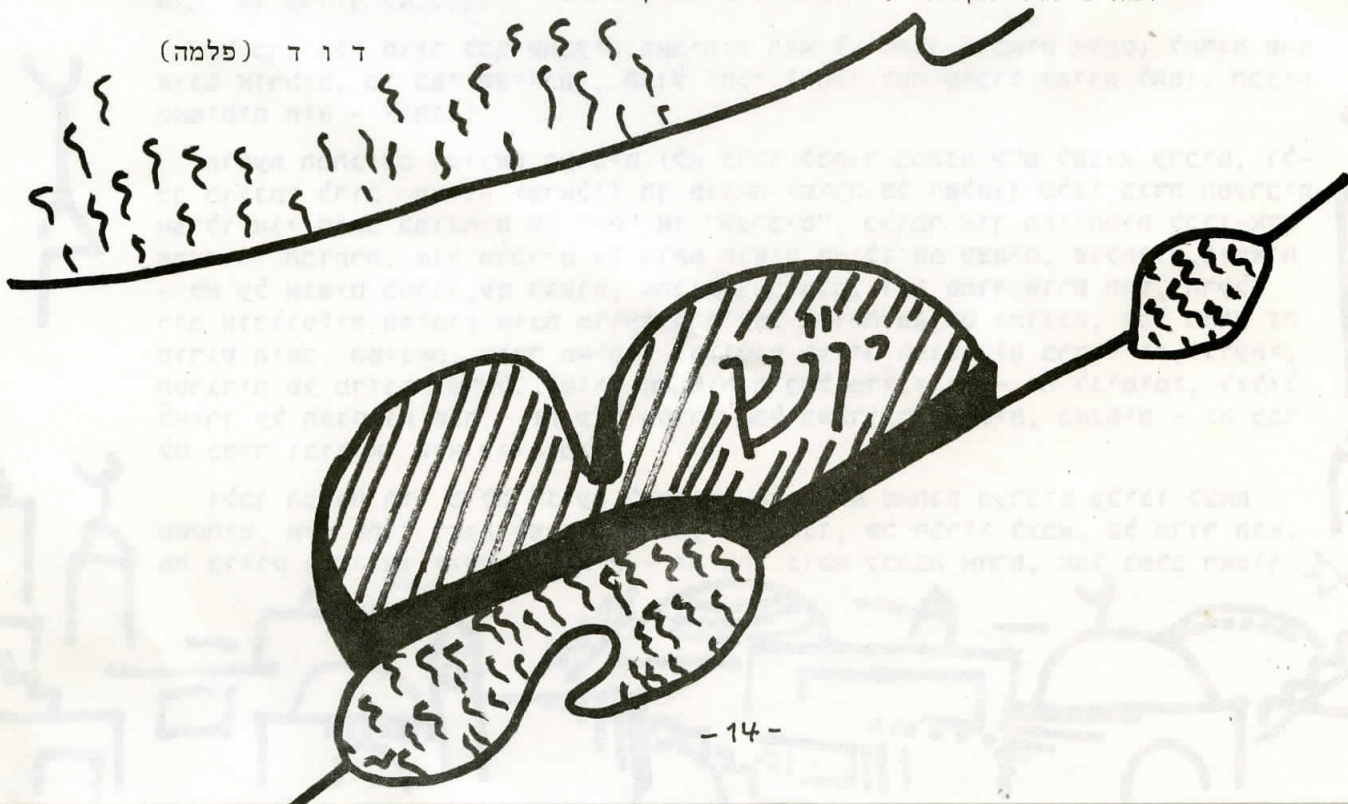
(האמנם עדיין דימוקרטיה - המשך)

ודרכו", "עיונים בגיאוגרפיה של לבנון", "אלף אישים", "התלמוד, ההיסטוריה שלו והוראותיו", "מי שולט בוויינגטון ובמוסקבה?" "מעמד האישה בהלכה היהודית", "הרצל" - ורבים אחרים. כך 17 שנה, ספרים שאסורים בקריאה. ואנחנו חפים מידע, לנו הרי מותר לקרוא כל מה שנרצה וכל מה שמתפרסם, ולהם לא.

כך אנחנו רואים באופן ברור ביותר, שבשטחים הכבושים מתפתחות שתי מערכות חוק שונות עבור שתי קבוצות לאומיות המתגוררות בהם. הקבוצה הקטנה של היהודים נהנית, באורח מעשי, מהחוק הישראלי - ולעומתם מרבית האוכלוסיה חיה תחת משפט שונה וחוק אחר, ובכל מפגש, על בסיס חוק, בין שתי הקבוצות, מובטחת מראש עדיפות על פי החוק למיעוט היהודי. התופעה מדאיגה במיוחד לאור העובדה שהמערכת המעוותת הזאת מחלחלת אל מעבר לגבולות הקו הירוק. ונראה שיותר מכול, אם אנחנו חפצים לשמור על איכות החיים הדימוקרטיים שלנו, עלינו לבטל את העיוות הזה. על השאלה "האם אנחנו עדיין דימוקרטיה" למי שיתבונן בנעשה בשטחים הכבושים התשובה לא תהיה כל-כך ברורה.

ולסיכום כמה מילים לאודי א. אני לא מתכוון להתמודד עם כל המאמר שלך, אלא רק עם תפיסת העולם שהוא מייצג. ראשית, בלטה בהיעדרה הזכרת חשיבו-תה של הדימוקרטיה להמשך חיים תקין במדינת ישראל. ומאחר שהדבר לא הוזכר, איו אני מאמין שבטעות לא הוזכר. שנית, פיתרון אחרי תזוזה דימוגרפית כתוצאה ממלחמה ואורכי הפיתרון שאתה מבקש. ישנם כמה סוגים של קיום בעולם, אודי. האחד נולד בעולם וחושב שכולו שלו והוא יכול לעשות בו ככל העולה על רוחו, אפילו אם מדובר ביצירת מציאות לאנשים שיוולדו רק בעוד אלף שנים. הוא יודע טוב מהם, איך צריכה המציאות שלהם להיראות. הסוג השני רואה בעולם כלי שאל לתקופת זמן סבירה של חיי-אדם. אני משייך את עצמי לקבוצה הזאת. נולדתי לעולם זה ואני משתדל להעביר אותו לבאים אחריי במצב תקין פחות או יותר, ובלי להזיק לו יותר מדי. לכן אין אני שש למצוא פיתרון לבני בניי. הם כבר ימצאו את הפיתרון שלהם, אודי. אני מאמין בהם וסומך עליהם שגם הם, כמונו, ייאלצו להתמודד עם המציאות שלהם ולמצוא לה פתרונות משלהם. אז בוא נשאיר להם את התקופה שלהם, ונעשה הכול כדי למצוא פיתרון לתקופת חיינו שלנו במה שפחות נזק לסביבה - ומה שיותר הקפדה על המסגרת הדימוקרטית.

ד ו ד (פלמה)

אנחנו ואתם

האלוף במיל. רחבעם זאבי כתב באחד מעיתוני הערב השבוע, שערביי השטחים מעולם לא ידעו תקופה יפה יותר מזו שהייתה להם בשמונה-עשרה השנים האחרונות. דברים אלה אמר, ע"מ להזכיר למלך חוסיין, כי דבריו בדבר "הכיבוש האכזרי ביו-תר בהיסטוריה", בהתכוונו לשלטון ישראל בשטחים, יתאימו יותר לתקופה שבה ירדן שלטה/כבשה את אותם שטחים (1948-1967).

להזכירכם, ב-29 בנובמבר 1947 החליטה עצרת האומות המאוחדות על חלוקת פלש-תינה לשתי מדינות - האחת יהודית והשנייה ערבית (פלשתינאית). אנו - את ההחלטה קיבלנו בריקודי הורה סוערים ושימחה שלא ידעה גבולות. היתה זו ירדן, שכמו שלא הסכימה למדינה יהודית, כך לא הסכימה למדינה פלשתינאית וסיפחה את השטחים במל-חמת השחרור.

כותב המאמר מביא נתונים סטטיסטיים, בהם הוא מוכיח מעל לכל ספק שבתקופת שלטונה של ישראל ביהודה ושומרון וחבל עזה עברו התושבים פריחה כלכלית שכמוה לא ידעו מעולם, שמידת חופש הביטוי ב"שטחים הכבושים" רב מזה שבירדן עצמה. ואני פה רוצה להוסיף, שגם מבחינה משפטית-חוקית עשתה ישראל דבר שלא נעשה בשום שטח כבוש אחר בעולם, ואני מתכוון לאפשרות של ערביי השטחים (אשר אינם אזרחי המדינה) לפנות לבג"ץ ולעתור נגד כל גוף במדינה - החל בצבא וכלה בממשלה עצמה. יוזם ההחלטה היה דיין, הוא חשב שהם יעריכו זאת...

ומשום-מה הם לא מעריכים זאת ועדיין אינם מעוניינים בנו. וההיסטוריה וה-צדק, יהיו אשר יהיו, לא הם יעמדו לזכותנו ולא הם יהיו הקלפים, בהם נוכל לשחק (ואגב - לדעתי, בצדק נכבשו השטחים ובצדק הם לא הושבו עד עתה לבעליהם, אם כי לא בצדק יסופחו).

אם יבקשו ערביי השטחים את דעתי, אומר להם שהם עושים טעות מרה בכך שהם מבקשים את יציאתנו. אומר להם, שמדינה פלשתינאית תהיה הרת אסון לתושביה (הראייה לכך - המצב הנוכחי בתוך אש"ף); ועוד אזכיר להם שחסות ירדנית תשיב אותם למשטר הדיכוי שהיה נחלתם לפני '67, ורבותי - זה היה דיכוי! אבל הם הרי לא שואלים לדעתי, וגם אם ישאלו, הרי הם לא יודו בצידוקתי, למרות שאני חושב שהם יודעים זאת היטב (יש לזכור - לא כל ערביי השטחים הם אש"פ-יס-טים, או עדיין לא...).

אם כן, אני חוזר לכך שהבעיה האמיתית היא לא שאנו מדכאים אותם, למרות שהם אינם אזרחים, כי כפי שצינתי, הכול יחסי (יחסי למה שיכול להיות להם). הבעיה האמיתית היא - אנחנו!

תופעת הכהניזם ושינאת הערבים (לא צריך לבחור בכהנא ע"מ לשנוא ערבים, ול-כן כוונתי לרוב מדינת ישראל!) הן תוצאה ישירה של השלטון שלנו בגדה המערבית. אפילו אני כותב במונחים של "הם" או "הערבים", כלומר אין התייחסות לבני-אדם שמאחורי הכותרת. אנו מדברים על אותם אנשים כאילו הם עצמים, שולחנות, כיסאות - לא על אנשים כמונו, עם רגשות, אהבות ואכזבות. ופה טמון שורש הרע, הרעל. רוב אוכלוסיית הקיבוץ אינה מודעת לכך בשל היותה סגורה ומוגנת, אבל בחוץ זה מורגש היטב. השינאה, חוסר האימון והרגשות העזים המושקעים בכך - זו, לדעתי, הטרגדיה של מדינת ישראל. לשנוא את סוריה בשל מדיניותה - זה לגיטימי, לזלזל באירן על הפנטיות שבה - זה עוד בסדר. אבל כשמדובר בפרטים, באנשים - זה כבר לא בסדר ובוודאי שלא לגיטימי.

ולכן הכתבה הזו כולה מגיעה למסקנה אחת - לא מאהבת הערבים עלינו לצאת משטחים, אלא מתוך דאגה לשפיות שלנו, של עמנו, של חבריי לצבא, של הדור הבא. מה בדיק נעשה או ייעשה בשטחים - זה כבר נושא לכתבה אחרת, אבל בשלב ראשון

(אנחנו ואתם - המשך)

העיקרון של "לצאת - וכמה שיותר מהר" הוא זה שצריך להעסיק אותנו, אפילו במהירות הכבד והטרגי של מלחמה נוספת (חס וחלילה !!).

א ל י ש ע

שלוש לכולם.

במיקרה שיש עוד מישהו במשק שעדיין חושב שאני במילואים, אני רוצה לתקן את הרושם הזה.

אני כאן בקליפורניה, בלוס-אנג'לס, ואני גר יחד עם דוד סטיל באירוויינג. זה מרחק של 65 ק"מ ממקום העבודה, ואם יוצאים מהבית ב-05.30 - הנסיעה לוקחת בערך שעה, אם יוצאים ב-06.00 זה לוקח שעה וחצי, ואם יוצאים יותר מאוחר הנסיעה יכולה להתארך בקלות לשעתיים, וכך למרות שהכבישים שמובילים למרכז לוס-אנג'לס בעלי 4 או 5 מסלולים.

העבודה אצל S.V.F. מאוד מעניינת. אנחנו מקבלים בטלפון הזמנות ממדינות רחוקות וקרובות בארה"ב בבוקר, ובמשך אותו היום אנו אוטפים מהדפים את הבר-זים, מבצעים שינויים במידת הצורך, מסמנים את הברזים, מרכיבים עליהם מפעילים, מתגי-גבול וסולגונידים - ואורזים את הכול בקרטונים. בערב מגיעה משאית ואוספת את המשלוח, עם זה גומרים. למהרת רוב המשלוח אצל הלקוחות השונים או, אם המדינה בחוף המזרחי, זה יכול להיות יומיים.

ולמה אני כאן? לדוד יש שותף שביקש לגמור את השותפות. היה לו גם עובד שעבד במחסן, שחלה. היתה גם תערוכה חשובה בלאס-וגס ובשבוע הבא עוד תערוכה בביקספילד. הוא גם צריך לבקר אצלנו במפעל והיה צורך דחוף שמישהו יעזור; מכשירו שקצת מבין בברזים של "הבונים". אז, שלחו אותי.

בקליפורניה עדיין קיץ, עם שמש כל יום כמעט, וללא גשם. בחוף המזרחי משתולל הוריקן ושם טובלים משטפונות וקור.

דוד יחזור מישראל בדצמבר ואז אני אחזור הביתה.

להתראות

פ י ל

נר - זיכרון

י"ב בכסלו - גבי תמר פוטש

שנים לתנועה

שינוי בשעות סידור התחבורה:

כל יום, מלבד יום ב', בין 20.00-20.30

ביום ב' בין 18.30-18.00

המרפאה מודיעה:

כל מי שיש לו תיק-עזרה-ראשונה - מטפלות, מדריכים, אחראים לאולפן ולמתנדבים - מתבקש להביא אותו למרפאה לבדיקה.

דב קולט מזכיר:

כבר עבר חצי חודש שבו אנו מבצעים צילומי האוכלוסיה עבור כרטיסי "אגד", ורק שליש של האנשים הגיעו לאולפן.

אני מבקש מכל מי שלא בא עדיין, לא להשאיר את זה לרגע האחרון, כי אז יהיה עומס גדול והמתנות ארוכות.

יש להצטייד במספר תעודת הזהות,

שעות הקבלה - בימים א'-ה' - 18.00 - 20.00

בשבת - 10.00 - 16.00

מי שכבר הצטלם ולא רשם את מספר תעודת הזהות מתבקש להשלים את החסר.

ועדת היישוב מודיעה:

אנו מזכירים לכל החברים, שאין להתקין תנורים חדשים שמוסקים בעצים, נוסף לאלה שפעלו כבר לפני שנה.

החלטה זו התקבלה ופורסמה ב"דבר הכפר" בסוף החורף שעבר, אחרי דיונים בוועדת היישוב עקב תלונות של חברים על המיטרד הסביבתי שתנורים אלה מהווים. - על הוועדה לבדוק, באילו תנאים ואם בכלל ניתן להשתמש בתנורים האלה.

ועדת היישוב תיזום שורה של דיונים, כדי לברר את ההיבטים השונים הקשורים להפעלת תנורים מזוג זה.

דרושים נהגים - למען ילדינו.

לאחר חודש של פעילות קדחתנית במסגרת החוגים האזוריים, ניתן לסכם, שמלבד כמה "פישולים" קטנים, כגון מדריך חוג שלא הגיע בזמן או אי-מציאת מפתח למבנה המיועד לחוג, או רכב רשום שלא נמצא ברחבה - ילדינו נהנו ונהנים מהחוגים.

בזכות ההתארגנות האזורית ניתן לילדים מבחר מגוון של חוגים, שבמסגרת המשק לא היה מתאפשר והורחבו אפשרויות המפגש עם ילדים מהאזור.

איפה, אם כן, המקום שלכם בעסק - הגרמים; סבבים; אחים; דודים, חברים? - כשיבואו בקרוב ימים קרים וגשומים, כשלכולנו נעים לשבת בבית מול מסך הטלביזיה והתנור החם, נסו לעודד את ילדיכם לעשות את המאמץ ללכת לחוגים, כי תאמינו לי, הם נהנים. אם יש ילד שמעוניין לפרוש או להחליף חוג, עליו לבוא לדבר איתי קודם.

מספר אנשים קיבלו על עצמם הסעות של חוגים קבועים ואנו זקוקים לנהגים נוספים. אני מפרסמת את רשימת החוגים ומבקשת מכל מי שמוכן, לעזור לנו ולהתנדב להסיע חוג אחד באופן קבוע. סידור כזה יחסוך ממני שעות רבות של ריצות ושיבו-צים.

בתודה מראש
טוטסי

יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי
שקד פקל-ק	אומני ילדים	בילי	גליליון
כמה ז' ניסום 3.45	כמה ז' - ו' ניסום 3.45	כמה ז' ניסום 3.15	כמה ז' ניסום 3.45
כמה ז' ה' ניסום 5.15	אוצרם 5.45	כמה ז' ניסום 4.15	כמה ז' ניסום 4.45
אוצרם 6.45	התמליל קרקע	כמה ה' ניסום 5.15	כמה ה' ניסום 5.45
	כמה ז' ה' ניסום 1.45	אוצרם 6.15	כמה ז' ניסום 6.45
	כמה ז' ניסום 2.45	אוצרם 7.45	אוצרם 1.45
	אוצרם 3.45		
	זרמה		
	כמה ז' ה' ניסום 4.45		
	אוצרם 6.15		
הטעות המצונית כיון הן			
שעות ה' ניסום מהמטק.			
מלבד בלס טנציק בלס ניסום			
כל הניסום נערכים			
בניסום פ' ניסום			
רשימת ה' ניסום המטקנים			
בניסום אכשר לקח מני.			

נוגע כלפי הפרד

זו רשימת התקליטים הנמצאים בתקליטה של הגיל הרך.
לפעוטונים ולגנים ועדת הגיל הרך מספקת קטנות.
אפשר לפנות לחנה פרנקלין או למיכל עדר.

- (14) פינוקיו, כיפה אדומה, שלושת הדובים
- (15) דירה להשכיר
- (16) לדוד משה הייתה חווה
- (17) הסירים על הקיר/ שירי אנדה עמיר
- (18) שתהיה בריא/ ד"ר גידי קורן
- (19) אגדת קוקיית השעון/ סיפור מוסי-קלי לילדים
- (20) הטיוול לארץ התווים
- (21) שירים לילדים אוהבים/ אילנית
- (22) עפרה חזה לילדים
- (23) הנפח העליז/ דניאל פאר
- (24) המסע אל האי אולי
- (25) סיפורי תנ"ך לילדים
- (26) עליסה בארץ הפלאות
- (27) 100 סיפורים ראשונים, חלק א'

- (1) פעוטות אנחנו/ שירים לקטנים
- (2) חנות קסמים/ רוסיני-רספיג'י
- (3) מפצח האגוזים/ צ' ייקובסקי
- (4) עולמו של פר גינט
- (5) שחרזדה וסיפור מסעות סינבד המלח
- (6) ארבע העונות בחייה של טיפ
- (7) שירו ושמחו
- (8) שירים לראש-השנה וסוכות
- (9) אגם הברבורים/ צ' ייקובסקי
- (10) שירי ילדים/ אסתר עופרים
- (11) היפהפיה הנרדמת/ צ' ייקובסקי
- (12) אני פורים
- (13) חנוכה לי יש
- (14) שירי פסח לילדים

קו-השבוע: מתאמץ הציור של מסר
הכחור - אמרת - הרחוק.

תוספת ארשיאת הספרים החזשים

שם המחבר	שם הספר	ההוצאה	תיאור התוכן
GORDIMER NADINE	A WORLD OF STRANGERS	PENGUIN	NOVEL - S.AFRICA
KUNDERA MILAN	THE JOKE	PENGUIN	POLITICAL NOVEL- CZECHOSLOVAKIA
CHEEVER SUSAN	A HANDSOME MAN	BALLANTINE	
UNSWORTH BARRY	THE RAGE OF THE VULTURE	GRANADA	HISTORICAL NOVEL
ALDISS BRIAN	THE HORATIO STUBBS SAGE	GRANADA	COMPLETE TRILOGY OF BARRACK ROOM LIFE
STEEL DANIELLE	CHANGES	SPHERE	
VAN LUSTBADER ERIC	THE MIKO	GRANADA	JAPAN
WILSON SLOAN	PACIFIC INTERLUDE	SPHERE	SEA STORY - WORLD WAR II
KELLS SUSANNAH	A CROWNING MERCY	COLLINS	ENGLISH SAGA
HIGGINS JACK	THE WRATH OF GOD	GRANADA	NOVEL MEXICO
DURRELL LAWRENCE	NUNQUAM	FABER	SEQUEL TO TUNC
LUDLUM ROBERT	THE RHINEMAN EXCHANGE	GRANADA	
HUGHES DAVID	THE PORK BUTCHER	PENGUIN	NOVEL GERMANY WORLD WAR II
MUNRO ALICE	SOMETHING I'VE BEEN MEANING TO TELL YOU	PENGUIN	
COETZEE J.M.	WAITING FOR THE BARBARIANS	PENGUIN	

דו"ח משיבת המזכירות מיום 17.11.85

נכחו: יעל ש', ישראל א', שוש ס', עפרה מ', ג'וני פ', דודו פ', גדי ע', יצחק ע'.
נעדר: מיכאל ד'.
מוזמנים: ונסה ו', הרי ל'.

ישיבה שלא מן המניין בנושא מעצרים של יניב גליק ואבי בן-אבי בערד, לאחר שנתפשו בהחזקת סמים בעין-גדי.

מאז יום רביעי בלילה ה- 13.11 נתונים השניים במעצר ונעשו מספר סידורים כמו: התקשרות עם עורך דין, קשר עם המשפחות ויציאה לבאר-שבע לשמיעת טענות המשטרה להארכת המעצר ונסיון לשחררם בערבות. כמו כן, הוצא דף מידע לחברים.
מאחר שפיל נעדר מן הארץ, הושמעו דעות בעד חזרתו המידית. הוחלט להשאיר בידי המשפחה את הקביעה אם יחזור מיד או לא ואם ימשיך אחר כך את עבודתו בארה"ב. כמו כן, נתבקשה המזכירות ע"י נציג מועדת הסמים, לקבל על עצמה את הטיפול ביניב, משום שלא ראו דרך להמשיך ולטפל בו כעת לאחר המקרה הקודם, שבו חיפה הקבוץ עליו ולא העביר את עניינו למשטרה. דובר גם בצורה שיש לקבל את הבנים בבית עם שחרורם לאחר המעצר עד למשפט ולא סוכם דבר בעניין זה.

דו"ח משיבת המזכירות מיום 19.11.85

ישיבה נוספת של המזכירות עם ועדת הסמים.

נכחו: יעל ש', שוש ס', עפרה מ', יצחק ע', דודו פ', ישראל א', ג'וני פ', תמר ו'.
אמנון ה'.

נעדרו: מיכאל ד', גדי ע', שריטה ס'.

הבנים עדיין במעצר ומחכים להגשת כתב אישום, עורך הדין סבור שיתכן ויערך משפט מהיר ביום שחרורם מהמעצר. על כל פנים, ידוע שיניב ואבי יובאו ביום חמישי ה-21.11 בפני שופט השלום בבאר-שבע באשמת אחזקת סמים. אם יערך משפט מהיר, ישוחררו כנראה עם קנס ומאסר על תנאי. אם יחמירו, ישוחררו בינתיים עד למשפט והעונש הצפוי יותר חמור. סוכם שיעל, והרי יסעו לבאר-שבע ביום חמישי יחד עם המשפחות. משתדלים לקבל המלצות ממפקדיהם בצה"ל.

יש כוונה לכנס אסיפה במועד הקרוב, על מנת לתת לחברים מירב המידע ולשוחח על הדרך שבה יש לטפל בשני הבחורים לכשיחזרו.

בישיבה סוכמה הדרך, שתובא לפרטיה כהמלצה בפני האסיפה.

הא-יפה שדנה בנושא הנ"ל החליטה להקפיד העברות של משפחות לשכונ החדש ולהרחיב את שיכונ הנוכחי בהתאם לתכנית המשק (כלומר, אין האסיפה מתחייבת ללוח זמנים י"ל בצוע הרחבות). אותה החלטה גם אומרת שכל שכונ חדש למשפחות שיבנה בעתיד יאוכלס על-ידי משפחות צעירות חדשות.

במהרה הובן, הן על-ידי מציעי החלטה זו ותומכיה, והן על-ידי הצבור הרחב שלא השתתף באותה אסיפה, שההחלטה למעשה אינה מאפשרת לאכלס את השכונ שנבנה והולך באיזור הלונה פארק. אי לכך עומדת המזכירה לבקש מן האסיפה להשהות את החלטת ההחלטה הזו עד אחרי שהשכונ החדש יאוכלס, וזאת בהסכמת אלק שהביא את ההצעה לאסיפה.

וכיצד מאכלסים את השכונ החדש? בישיבה בין יעל, ג'וני (מרכז ו. החברה) ושולמית (מרכזת ו. השכונ) הוצע לערוך סקר בין החברים ולשאול האם יעדיפו שפוץ ביתם והרחבתו (ללא התחייבות לגבי מועד הבצוע), או מעבר לבית חדש. קודם יפנו לדיירי 48 מ' (או פחות) שיש להם ילדים. בשלב שני יפנו לדיירי 54 מ' עם ילדים, ובהתאם ותוצאות הסקר, גם לשאר דיירי 54 מ'.

הסקר יבהיר שני דברים: א. מי מעוניין לעבור לשכונ חדש. ב. אילו בתים (ובאלו איזורים) יתפנו.

נדמה לנו שהאינפורמציה הזאת תתן לאסיפה תמונה ברורה ותאפשר לה לאשר רצונות של חברים לשנוי מקום מגורים. כל זאת במקום המצב הנוכחי שאינו מאפשר שום תזוזה וגורם לחיסכול הן בו. השכונ והן אצל חברים רבים, שלא תפסו מהי משמעותה של אותה החלטה שהתקבלה (בפזיזות) באסיפה.

יעל ש'
ג'וני פ'
שולמית פ'

שיבוץ בשבוע המרכז.

במסגרת השבוע המרכז בנושא יהודה שמואל וצבי, תתקיימה מספר פעולות בקבוצות. אי לכך חילקנו את כל החברים ל-9 קבוצות.

לכל קבוצה יועד יום אמרתין הרצאות (יהיה פרסם נוסף בנושא) משעה 10⁰⁰ - 14⁰⁰ בתאום עם סדר עבודה. החלוקה היא -

קבוצות	1,2,3	-	יום ב'	25.11.
קבוצות	4,5,6	-	יום ג'	26.11.
קבוצות	7,8,9	-	יום ד'	27.11.

מצא' את שמך ברשימת הקבוצות שתפרסם היום על لوح-המודעות

אם שיבוץ לא מתאים לך ובוצינך לשנות יום, פנה/י למידות אדויד בוסקילה.

בדבר פרום נוספים ניתן אפילו לדאוג דואר.

להתראות.

סימולציה = משחק הדמיה.

בסיומו של שבוע מרכז בנושא 'הודעה, שומרון, ועזה',
ביום ששי 29.11 נסכס את השבוע במשחק סימולציה.

מהו משחק סימולציה?

משחק סימולציה הוא משחק דמיוני, בו מנסים ליצור תמונת מצב פוליטית, דומה כמה שאפשר למציאות הקיימת המשתתפים מתחלקים לקבוצות. כל קבוצה מהווה מדינה, או צבא בסכסוך הערבי-ישראלי, ופועלת עפ"י תסריט כתוב. התסריט ניתן ע"י בקר המשחק - מנחה מקצועית ממכון ון-ליר בירושלים. תפקיד הקבוצות - להשיג את תסריט ההתאם לאופים ומצבים, ע"י מעשים בפולמוסים שליליים וחשאיים, הודעות לעיתונות, הצהרות, הכרזות מלחמה, או כל פעולה אחרת בהתאם לאו הגוף במציאות. כל משתתף במשחק מקבל תיק ובו רקע כללי מתועמנת על כל אחד מהצדדים המשתתפים, וכן התקני סכומים וחומרים שנחשבו בשנים האחרונות. את קבוצה יהיה יוצר מקצועי שתפקידו לדאוג שהקבוצה משחקת בהתאם למציאות במצבה.

אורך המשחק - כ-3 שעות ומעלה.

מטרות המשחק - אפשרות מעניינת להכנס לערב אחד "ראש" של גוף אחד בסכסוך (למשל אשף, ירדן וכו'), תוך נסיון לחזות התפתחויות עתידיות בפתיח הסכסוך במצבה.

במשחק זה אין אפשרות לקיום צופים מהצד, לכן תזקק הרשמה למשחק. באם ירש יותר מ-50 איש, נדרש 2 משחקים נפרדים:
משחק אחד - ביום ששי 29.11 בשעה 20⁴⁵.
משחק שני - ביום שבת 30.11 בשעה 10⁰⁰.

בהרשמה תפתח ביום ששי 29.11 ותסגר ביום ששי 26.11.

בדבר פרטים נוספים נא אפנות לצילה או לדואר.

להתראות.

NEWS OF THE WEEK

* We have another new (for a change) apprentice in the installation department - Palu Marcuson. Have fun, Harry...

* A new (temporary?) electrician too. Bernie Marks has left the Mif'al, and is relieving Henry B.Y. as a mender of fuses, kettles, etc. for the next three weeks.

* There is also a new face organising the kibbutz transport, Ilan Hame'iri has taken over from Raymond S. Don't worry, his bark is worse than his bite.

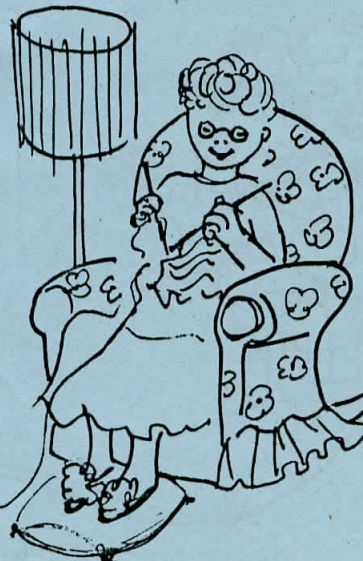
* A lot of chaverim will have busy nights this week (no, not what you think!). We are sending thousands of chickens to market again, so a lot of people have to help catching them and putting them on the lorries, to catch the market in the morning.

* Avishai Pearlson is back with us. Welcome home, gingy. Don't run away again.

* Joanny Heres is our latest recruit to the Armed Forces. Take it easy!

* To Mrs. Winter, who is still in the sick-room, a speedy recovery, and also to Minah and to little Ella Fink.

Have a good week-end. SHABBAT SHALOM. I N G E

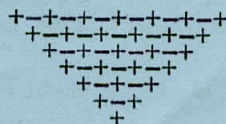

HAPPY BIRTHDAY!

- 24.11. Doram Wallach
Yiftach Yehudah
25.11. Mirit Koniges
D'vir Ben-Reshef
26.11. Hilah Yehudah
Smadar Whitham
Oded Oren
27.11. Michal Eder
Inbal Omer
Moshe Baller
28.11. Ramah Shein
Orly Ben-Tsvi

HAPPY ANNIVERSARY!

- 26.11. Ruthi & Bernie Marks
30.11. Osnat & Dror Agmon

+--+--+--+--+--+--+--+--+--+--+

TO OSSY EDELSTEIN - to-Leorah and Ronnie
on the birth of a
second granddaughter/daughter

+--+--+--+--+--+--+--+--+--+--+

FILMS OF THE WEEK.

Two films this week, both connected with the "study-week" taking place in Kfar Hanassi, starting tonight. All week there will be lectures, films, discussion groups etc. about the status of the West Bank and the Palestinian problem.

Tonight: BATTLE FOR ALGERIA (with obvious connotations).

Sat. night: WAR GAMES - (how to break the Pentagon computer code and play missile games)

